

[Henning Hasle.]

synes jeg, at den højtærede Justitsminister har gjort rigtigt i at fravige de Krav, som har været stillet angaaende Særdomstole. Jeg tror, det vil lønne sig i det lange Løb. Jeg tror, at Historiens Dom over os vil være gunstig, fordi den højtærede Justitsminister tog dette i sin Haand, saaledes at det bliver ordinære Dommere, der fortrinsvis skal dømme i disse Sager.

Bestemmelsen i § 3 i Retsplejeforslaget om, at Kommunerne skal repræsenteres blandt Doms mændene, anser jeg ikke blot for retfærdig, men for nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard omtalte Ankenævnets Sættelse. Jeg er ogsaa interesseret i, hvad den højtærede Justitsminister udtalte paa dette Punkt. Jeg har under vore Forhandlinger forstaaet det saaledes, at det ikke er professionelle Dommere, der skal være Medlemmer af dette Nævn, men at Medlemmerne af Nævnet skal have deres borgerlige Bestilling ved Siden af. Naturligvis kan en eller flere af dem være Dommere, Sagførere, Anklagere o. s. v., men det er ikke en Bestilling, der, om jeg saa maa sige, skal tage en Mands hele Arbejde. Ankenævnet skal jo bestemme, om tiltalte kan appellere Dommen, medmindre han har faaet Livsstraf eller livsvarigt Fængsel — saa kan han gøre det uden Tiladelse. Jeg tror, at dette Ankenævn er en rigtig Indretning. Det er jo lavet dels for at give en vis Garanti for, naar man nu vil fremskynde Sagerne ved at nægte Appel i Hovedparten af Tilfældene, at der ikke sker nogen Uret, dels for, at Afgørelserne Landet over kan blive ensartede. Det maa være de to Hovedopgaver, Ankenævnet har.

Under de saakaldte illegale Forhandlinger, jeg nævnte før, blev ogsaa Spørgsmaalet om en Arrestationslov drøftet. Der kunde ikke opnaas Enighed om en saadan Lov, og vi klarede os jo ogsaa uden. Jeg vil gerne udtale min uforbeholdne Anerkendelse af det Arbejde, der er gaaet forud for Foretagelsen af disse Arrestationer. Det var jo under Besættelsesforholdene ganske overordentlig vanskeligt at udarbejde de Lister, der skulde danne Grundlaget, og det er derfor i høj Grad forstaaeligt, at Fejltagelser har fundet Sted, men i det store og hele maa jeg sige, at det er fremragende Arbejde, der er gjort, og det var fantastisk hurtigt, Retssikkerheden blev genoprettet her i Landet. Det var jo ogsaa paa det Punkt en vistnok ret enestaaende Stilling, Danmark var i, at alt virkeligt Politi var fjernet, og det er vel, naar alt kommer til alt, det største Overgreb, der er begaaet mod det danske

Folk, et Overgreb, som her i Danmark ikke i Aarhundreder vil blive glemmt Tyskland. Man fjernede vort Politi og gav hele det danske Samfund til Pris for lejede Mordere og lejede Forbrydere, der oven i Købet kunde dække sig under tysk Beskyttelse.

Dette Forslag skal gennemføres hurtigt i Rigsdagen, og jeg føler mig overbevist om, at det i Løbet af faa Dage vil kunne indstilles til kongelig Stadfæstelse. Det er nødvendigt, at vi gør os færdige hurtigt, saa at Opgøret kan komme i Gang.

Jeg vil gerne nu, da dette store, vigtige og alvorlige Kompleks af Love er forelagt, udtale min Glæde over det Samarbejde, der allerede har været med den højtærede Justitsminister. Jeg tror, at hele Rigsdagen og det danske Folk vil møde ham med Tillid. For den Lovgivning, vi her staar i Begreb med at indlede, er naturligvis Æren og Ansvar i første Række hans, og det bliver under hans Ledelse, at Loven skal føres ud i Verden. Vi ser med Tryghed Sagen lagt i hans Hænder og lover ham Støtte i dette vanskelige og alvorlige Arbejde. Det er ganske nødvendigt, at det Opgør, der her skal finde Sted, sker hurtigt. Anklagemyndigheder og Domstole maa arbejde med stor Fart. Det er noget ubehageligt, som skal overstaas inden for det kortest mulige Tidsrum, og vi længes efter igen at se Danmark i Hverdagsdragt. Vi ønsker at kunne vende tilbage igen til det fine og det gode Danmark, og vi tror heller ikke, at Tiden er fjern, da vi skal se Skibe pløje Havene, Tog og Vogne færdes let og frit ad Vejene og Fabrikkskorstene pulse Røgen ud igen. Det er det, vi mest af alt længes efter, dette igen at skulle høre det ærlige Arbejdes muntre Sang.

Vagn Bro: Under den godt fem Aar lange og onde Besættelse, hvor det viste sig, at de tyske Løfter fra 9. April 1940 blev brudt, som Tiden gik med stigende Styrke, til det endte i Grufuldhed og Skændsel for den tyske Nation, har det desværre samtidig vist sig, at en Del danske Personer er gaaet i Tysklands Sold paa landsforræderisk Vis og har foretaget landsskadelige Handlinger.

Jeg kan helt slutte mig til de Bemærkninger og den udførlige Omtale, som de to tidligere Ordførere har fremsat. Det er heller ikke her Stedet til at opregne Forbrydelsernes Grufuldhed. Dette vil ske — hvad ikke allerede er sket — ved de kommende Retsforhandlinger. Der vil sikkert her i denne Sal blive Enighed om at gøre op konsekvent og omfattende med disse Personer, men samtidig skal det siges, at det vil være vort Ønske, at det sker paa ret-